

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **U., s.r.o.**, so sídlom N., P. B., zastúpený: JUDr. E. K., advokátom, G., K., proti žalovanému: **D. R.**, N., B. B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.l/226/11615-83538/2007/990596-r zo dňa 12. novembra 2007, a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k 13S/4/2008-70 zo dňa 27.05.2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/4/2008-70 zo dňa 27.05.2008 v napadnutej časti **potvrdzuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 13S/4/2008-70 zo dňa 27.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť v časti výroku vo veci samej dňa 05.07.2008, zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 12.11.2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v predmetnom rozsudku rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 24.828 Sk k rukám JUDr. E. K., advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a to s poukazom na § 250k Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) tak, že úspešnému žalobcovi, v konaní zastúpenému advokátom, priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli z titulu zaplataenia súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 2 000 Sk a z titulu náhrady trov zastupovania advokátom v sume 22 828 Sk.

Náhrada trov konania za právne zastupovanie bola priznaná za tri úkony právnej služby: prevzatie a prípravu veci, podanie žaloby, účasť na pojednávaní krajského súdu, podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č.655/2004 Z.z.), 3 x 1 465 Sk = 4 395 Sk + 19% daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) = 5 230 Sk + 3 x paušál á 190 Sk = 570 Sk + náhrada cestovného za použitie osobného motorového vozidla dňa 27. mája 2008 na ceste K. – T. a späť

v sume 7 520 Sk (vyúčtovanie cestovného podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 181/2008 Z.z.) + náhrada za ubytovanie v sume 1 900 Sk + náhrada za premeškaný čas podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky v rozsahu 24 polhodín za cestu K. – T. a späť v sume 7 608 Sk (za jednu polhodinu 317 Sk x 24 polhodín). Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná v sume 22 828 Sk. Náhrada trov konania celkom predstavuje sumu 24 828 Sk.

Krajský súd neuznal právnemu zástupcovi žalobcu výpočtový základ z ním uvádzanej hodnoty v sume 184 232 Sk, pretože v správnom súdnictve nie je možné priznať odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že správne súdnictvo je založené na preskúvaní zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov, t.j. pri aplikácii verejných práv správnymi orgánmi.

Proti rozsudku č. k. 13S/4/2008-70 podal včas odvolanie žalobca napádajúc druhú časť výroku rozsudku. Uviedol, že si uplatnil na náhradu trovy právneho zastúpenia vyčíslením podľa hodnoty veci podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., t.j. zo sumy vyrubenej dane z príjmu právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2005 žalovaným t.j. zo sumy 184 232 Sk. V danej veci je podľa odvolateľa možné určiť a vyčíslieť základ plnenia, keďže ide o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu o vyrubenej dani. Nesúhlasil s interpretáciou rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/3/2008 na danú vec krajským súdom, pretože v predmetnej veci vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky z názoru, že predmetom prieskumu bolo preskúmanie právneho záveru, nie správnosť výšky plnenia, preto na rozdiel od písomného uplatnenia odmeny advokátom, vychádzal odvolací súd vo veci 5Sžf/3/2008 pri stanovení výšky odmeny z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky.

Z uvedeného rozsudku vydaného vo veci 5Sžf/3/2008, podľa odvolateľa, nie je možné prijať právny záver, ktorý uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku, že v správnom súdnictve sa pri výške tarifnej odmeny vychádza z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a nie z ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky, pretože vo veci ide o preskúmanie zákonnosti. V predmetnej veci sa nejednalo o daň určenú podľa pomôcok ako vo veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp. značka 5 Sžf/3/2008.

Daňový úrad Považská Bystrica vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov za rok 2005, ktorý vznikol z dôvodu neuznania daňových výdavkov za nákup zásob od spoločnosti I., s. r. o., T., s. r. o. a F., s. r. o. S.. Hodnota veci alebo práva v danom prípade predstavovala sumu 184 232 Sk, a teda nebol dôvod postupovať podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Žalobca s poukazom na uvedené navrhol, keďže rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. 13S/4/2008 bola vec vo výroku o trovách konania po právnej stránke

posúdená nesprávne, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 13S/4/2008 zmenil výrok o trovách konania a žalobcovi priznal trovy konania vo výške uplatnenej právny zástupcom žalobcu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa podrobne oboznámil s obsahom pripojeného súdneho spisu, vec prejednal (§ 214 ods. 2 písm. f/ OSP) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že v danej veci je potrebné rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/4/2008-70 v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania, potvrdiť podľa § 219 OSP.

Pokiaľ ide o výšku trov právneho zastúpenia, táto je upravená vo vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č.655/2004 Z.z.).

V § 10 ods. 1 vyhlášky sú uvedené pravidlá pre výpočet výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty (ktorou je buď výška peňažného plnenia, cena veci alebo práva), pokiaľ je táto vyčísliteľná pevnou sumou.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Zostáva teda určiť, či konanie, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/11615-83538/2007/990596-r zo dňa 12. novembra 2007, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového Daňového úradu Považská Bystrica – dodatočný platobný výmer č. 670/230/37836/07/Hel zo dňa 15. augusta 2007, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmu právnických osôb za zdaňovacie obdobie rok 2005 v sume 184 232 Sk, je možné posúdiť ako vec resp. právo, ktorých hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s neprimeranými ťažkosťami, alebo ako vec, ktorej tarifná hodnota je známa.

Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ten posúdil predmetný spor ako vec, ktorej hodnotu nemožno vyčísliť v peniazoch a preto priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 vyhlášky.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, predmetom sporu v tomto prípade je preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia, pričom výška rozdielu vyrubenej dane z príjmov nie je pre predmet sporu rozhodujúca. Z tohto dôvodu je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o náhrade trov konania z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden

úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil predmetný rozsudok č.k. 13S/4/2008-70 vydaný Krajským súdom v Trenčíne v napadnutej časti, pretože prvostupňový súd priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní pred prvostupňovým súdom úspech, náhradu trov podľa § 250k ods.1 OSP a to za zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu 2 000 Sk a za tri úkony právnej služby + DPH a trikrát režijný paušál, cestovné, náhradu za ubytovanie a za premeškaný čas náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 22 828 Sk, celkom vo výške 24 828 Sk, ktorú správne vyčíslil.

Keďže ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie (§ 224 ods.1 OSP), rozhodol súd o trovách odvolacieho konania tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá OSP nepriznal na náhradu, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. augusta 2008

JUDr. Ivan R U M A N A , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková